

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ.ਜੇ., ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੀਦਾ ਰਿਰਸਨ ਮਹਾਜਨ , ਜੇ.ਜੇ.

ਕੇਲਾਰ ਏਰੀ, - ਪਟੀਸਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰ. 504.

ਯਾਰਤੂਬਰ 25, 1966

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 2 — ਨਿਯਮ 2.2 ਅਤੇ 6A—ਪੈਨਸਨ ਵਿਚ ਰਟੋਤੀ— ਕੀ ਪੈਨਸਨਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਖੋਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਰਨ—ਪੈਨਸਨ ਯੈਰਟ (1919 ਦਾ 12)—ਸੈਰਸਨ 4— ਕੀ ਧਾਰਾ 226— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਯਾਧੀਨ ਪਟੀਸਨ 'ਤੇ ਰੋਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ।

ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਯਾਯੋਜਿਤ (ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਮਹਾਜਨ , ਜੇ.ਜੇ., ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ., ਕੰਟਰਾ)-(1) ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਪੈਨਸਨ ਦਾ ਯਾਰਾਰ - ਇਸਦੀ ਰਰਮ ਸਮੇਤ - ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਰਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਯਾਰਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਯਾਰਾਰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੋਰ 'ਤੇ ਪਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। , ਉਹ ਪਰਸਤਾਵਿਤ ਰਟੋਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਸਰਕਾਰੀ ਰਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਧੀਲ ਦਾ ਯਾਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪੈਨਸਨ 'ਤੇ ਰਟੋਤੀ ਰਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਯਾਰਾਰ ਤੋਂ ਇਸ ਯਾਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਰਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਖੋਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੁਤਾਹੀ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਖੋਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਰਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਜੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਧੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਮੱਲੀਬਖਸ ਨਾ ਹੋਣ ਰਾਰਨ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਯਾਰਰਸਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਰਟੋਤੀ ਦੀ ਰਰਮ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਯਜਿਹਾ ਯਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਰਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਾਧਣਾ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਦੇ ਖੋਰੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਰਟੋਤੀ ਨੂੰ ਯਾਰਯ-ਨਿਯਾਇਕ ਰਾਰਜ ਰਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕੱਟ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਯਾਰਯ-ਨਿਯਾਇਕ ਰਾਰਜ ਹੈ। ਰਟੋਤੀ ਦੀ ਰਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਰਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਲਾਗੂ ਰਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜਿਯਾਦਾ ਗੰਭੀਰ ਪਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਟੋਤੀ ਦੀ ਰਰਮ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਰਰਨ ਵਿੱਚ ਯਸਫਲਤਾ, ਅਤੇ ਪੈਨਸਨ ਦੀ ਰਰਮ ਸਬੰਧਤ ਪੈਨਸਨਰ ਨੂੰ ਛੱਡੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰ ਸਮੱਸਿਯਾ ਦਾ ਯਾਧਣਾ ਪੱਖ ਦੱਸ ਸਕੇ, ਨੂੰ ਸਾਇਦ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਿ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਪੈਨਸਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਮਮਝੇ ਜਾਣ

ਵਾਲੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਮੰਦਿਰ ਮਥਾਧਾਰਾ ਦੇ ਖਿੱਚੋੜ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਐਨਸਨ ਦੇਣ ਦੇ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਐਨਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਆਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਐਨਸਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਰਥ-ਨਿਰਾਸ਼ਿਰ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਐਨਸਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਰਹਿਣ ਸਮੇਂ ਕੱਟ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਐਨਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਐਂਦਾ।

ਐਨਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਇਹ ਧਾਰਾ 4 ਮੰਦਿਰ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਵਰਗਾਈਡ ਜਾਂ ਖੁਰਬਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਧਾਰ, ਮੰਦਿਰ ਉਧਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਰਾਹਿਤ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੰਦਿਰ ਸਰਵਉੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ, ਮੰਦਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

1965 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਰੀਮਾਨ ਜਮਟਿਸ ਐਮ.ਬੀ. ਕੈਥੂਰ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਰੀਮਾਨ ਜਮਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। . ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਰੀਮਾਨ ਚੀਫ ਦੀ ਸਮੂਹੀਅਤ ਵਾਲੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਜਮਟਿਸ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਰੀਮਾਨ ਜਮਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆਰਾ , ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਰੀਮਾਨ ਜਮਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ , 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਟੀਮਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 27 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚਿਤ ਪ੍ਰਗਟਿਟ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ।•

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ , ਵਕੀਲ, ਖਟੀਮਨ ਲਈ।

ਐਮਐਮ ਖੰਨੂ , ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ।

ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਦੁਆਰਾ , ਜੇ.-

(1.) ਇਹ ਦੋ ਰਿੱਟ ਖਟੀਮਨਾਂ (ਸੁਰੀ ਕੇਸ਼ਵਰ ਏਰੀ ਦੁਆਰਾ ਖੇਸ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ 1964 ਦੀਆਂ ਮੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰ. 504 ਅਤੇ 1965 ਦੀ ਮੀ. ਡਬਲਯੂ. ਨੰ. 723 ਸੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ਖੇਸ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੋਭਾਗ ਰਾਏ ਮਹਿਤਾ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਬੀ. ਕੈਥੂਰ , ਜੇ. ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮਲ ਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਮੀ। 1964 ਦਾ ਮੀਡਬਲਯੂ ਨੰਬਰ 504, ਸੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਮਸੇਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਮੀ

ਬਗਦੁਰ , ਜੇ. 27-5-1965 ਨੂੰ ਅਤੇ 1965 ਦੇ ਮੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰ. 723 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ (ਫਾਲਮੋ , ਮੀ.ਜੇ.) ਨੇ 24-11-1965 ਨੂੰ 1964 ਦੇ ਮੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰ. 504 ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਣਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਮੀ ਰਿਉਰਿ ਖਟੀਸਨਰ ਦੇ ਵਰੀਲ ਨੇ ਖੋਸ਼ ਰੀਤਾ ਮੀ ਰਿ ਦੋਵੇਂ ਖਟੀਸਨਾਂ ਵਿਚ ਯੈਦਾ ਹੋਏ ਨੁਰਤੇ ਇਕੇ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਖਟੀਸਨਾਂ ਇਸ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਮੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰੋ.ਆਰ. ਏਰੀ (1964 ਦੇ ਮੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰ. 504) ਦੇ ਰੋਸ ਦੇ ਵਿਆਖਰ ਤੱਥ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਰੋਸਾਂ ਦੇ ਤੱਥ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਆਖਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਹਨ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ, ਗਲਾਂਚਿ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਖਟੀਸਨਰ ਸ਼੍ਰੀ ਰੋ.ਆਰ. ਏਰੀ ਨਵੰਬਰ, 1926 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ. ਸਿੰਚਾਈ ਸਾਖਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਇਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਉਹ ਉਮ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਮਹਾਇਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਰੰਮ ਰਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਰਾਰਜਰਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਰਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਰੋਦਰੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਰਾਰਜਰਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਿਜ਼ਾਈਨ) ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਦੋਰਾਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅੱਗਰ ਸਾਈਫਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਈ ਰੰਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਤਿਆਰ ਰਰਨ ਲਈ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗਰ ਸਾਈਫਨ ਦਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ 1952 ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਆਰ. ਗਾਂਡਾ , ਆਈ.ਐਮ.ਈ. ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਯੂਰਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਭਾਖੜਾ ਨਹਿਰਾਂ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਰੋ. ਗੁਪਤਾ, ਆਈ.ਐਮ.ਈ., ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਖਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮੈਂਟਰਲ ਡਿਜ਼ਾਈਨਜ਼ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉੱਚ ਆਯਿਰਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੁਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੱਗਰ ਸਾਈਫਨ ਦੀ ਉਮਾਰੀ ਦਾ ਰੰਮ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐਮ. ਰੱਲ੍ਹਾ , ਆਈ.ਐਮ.ਈ. ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। , ਸੁਪਰਿਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, II ਭਾਖੜਾ ਮੇਨ ਲਾਈਨ ਸਰਕਲ 1953-54 ਵਿੱਚ। ਖਟੀਸਨਰ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਸਾਈਫਨ ਦੀ ਉਮਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1954 ਵਿੱਚ ਭਾਖੜਾ ਨਹਿਰਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਅੱਗਰ ਸਾਈਫਨ ਦਾ ਰੰਮ ਸੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਰਿ ਅੱਗਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਬੈਂਡ ਅਤੇ ਵਿੰਗ ਦੀਵਾਰ ਵਿਚ ਰੰਮ ਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਹਿੱਸਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੁਕਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ, ਰਾਰਜਰਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਿਜ਼ਾਈਨ) ਵਜੋਂ ਖਟੀਸਨਰ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਰੰਮ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦਾ ਪੁਰਸਤਾਵ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਟੀਸਨਰਰਤਾ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਵਾਨ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐਮ. ਰੱਲ੍ਹਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਰੰਮ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਰਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਿਰਾਇਤ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼੍ਰੀ ਲਹਿਰੀ ਸਿੰਘ, ਸਿੰਚਾਈ ਮੰਤਰੀ, ਨੇ ਖਟੀਸਨਰ ਨੂੰ 19-9-1954 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਸੰਮਾ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੋਚੀਦਾ ਰੰਮਾਂ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਤਿਆਰ ਰਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਪੁਰਤੀ ਲਗਨ ਦੀ ਪੁਰਸੰਮਾ ਰੀਤੀ। ਸਾਈਫਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਡੀ. ਖੁੰਗਰ , ਆਈ.ਐਮ.ਈ. ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਰਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਰੀਤੀ। , ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਭਾਖੜਾ ਡੈਮ। ਯੂਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਰਮੇਟੀ ਨੇ ਸਰਬਮੰਮਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਰਿ ਨੁਕਸਾਨ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਵਿੱਚ ਰਿਸੇ ਨੁਕਸ ਰਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ

ਇਹ ਨੁਰਮਦਾਰ ਉਮਾਰੀ ਰਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਰਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਮਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਰਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ। ਉਸ ਖੜਾਅ 'ਤੇ, ਮਿੰਚਾਈ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਦੁਲਟ, ਜੇ . . , ਇਸ ਯਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਜੱਜ. 1955 ਵਿੱਚ, ਖਟੀਸਨਰ ਨੂੰ PSE ਰਲਾਮ II ਤੋਂ PSE ਰਲਾਮ I ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤਰੱਕੀ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਯਾਨੁਸਾਰ, ਖਟੀਸਨਰਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ ਜਾਂ ਦੇਸ ਤੋਂ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਰਤ ਰਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਰੁਸਲਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1957 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਗਈ ਖਾਵਰਡ ਰਮਿਸਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖੱਗਰ ਸਾਈਫਨ ਨੂੰ ਨੁਰਮਾਨ ਨੁਰਮਦਾਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਰਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨੁਰਮਦਾਰ ਉਮਾਰੀ ਰਾਰਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਰਮੇਟੀ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟਾ ਅਤੇ ਨਰਾਰਾਤਮਕ ਰੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਦੇਰਾਨ, ਸ਼ਰੀ ਯਾਰ ਯਾਰ ਗਾਂਡਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀ ਯਾਰ ਰੇ ਗੁਘਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਸੇਵਾਖੁਰਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੂਰੀ ਖੈਨਸਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ, ਇੱਕ ਤਰਨੀਰੀ ਤੋਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਖਰਾਖਤ ਉੱਚ ਯਯਿਰਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਗਈ ਰੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖੈਦਾ ਹੋਈ ਇਸ ਨਾਖੁਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਰਰਦਿਆਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨੁਰਮਦਾਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਬਾਰੇ ਖਟੀਸਨਰਰਤਾ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਖੱਤਰ ਜਾਰੀ ਰੀਤਾ। ਇਹ ਖੱਤਰ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਖਟੀਸਨਰ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਜਤਾਇਆ ਅਤੇ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਰਜ ਰਰਨ ਤੋਂ ਖਹਿਲਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਰੋਈ ਸਖੱਸਟੀਰਰਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਟੀਸਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸ਼ਰੀ ਏ.ਸੀ. ਮਲਹੋਤਰਾ, ਯਾਈਯੈਸਈ, ਦੁਆਰਾ ਸੰਘਾਦਿਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਮਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਰੱਤਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸਵਰਾ ਰੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟ ਸਜਾ ਦੇ ਰੂਘ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖਟੀਸਨਰਰਤਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਗਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਰਯਮਲ, ਇਸ ਖੱਤਰ ਦੇ ਰੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਖਟੀਸਨਰ ਨੂੰ ਯਮਲ ਵਿੱਚ 1958 ਦੇ ਸੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰਾਰਜਰਾਰੀ ਸੁਖਰਿੰਟੇਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਰੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋਦਰੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਟੀਸਨਰ ਨੇ, 1954 ਤੋਂ, ਯਾਘਣੀ ਸੇਵਾਖੁਰਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਾਘਣਾ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧਾ ਵੀ ਰਮਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਰੇਤ ਹੈ ਕਿ ਖਟੀਸਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਨਚੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ, 1958 ਵਿੱਚ, ਖਟੀਸਨਰ ਸੇਵਾ ਖੁਰਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਖਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਖੁਰਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੇਵਾਖੁਰਤੀ ਤੋਂ ਝੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖੰਜਾਬ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਰਾਲਜ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਖਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਰਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਯਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਹ ਲਗਭਗ 16 ਮਹੀਨੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਯਾਘਣੀ ਸੇਵਾਖੁਰਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਖਹਿਲਾਂ ਦੇ ਖੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇਰਾਨ, ਖਟੀਸਨਰ ਨੇ ਰਿੱਟ ਖਟੀਸਨ ਦੇ ਖੈਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਤਰੱਕੀਆਂ ਖਰਾਖਤ ਰੀਤੀਆਂ। ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਟੀਸਨਰਰਤਾ ਨੂੰ ਖੈਨਸਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 29-7-1963 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਖੈਨਸਨ ਵਿੱਚ 20 ਖਰਤੀਸਤ ਦੀ ਰਟੋਤੀ ਅਤੇ ਰੁਘਏ ਦੀ ਰਟੋਤੀ ਰਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2000/- ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗਰੈਚੁਟੀ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਉਹ ਗੁਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ

ਗਈ ਹੈ।

(3.) ਲਿਖਤੀ ਬਿਯਾਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਈਡਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਮਈ, 1953 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਈ, 1954 ਵਿੱਚ 1954 ਰੁਥਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਯੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। 19,20,921/-। ਉਦਘਾਟਨੀ ਸਮਾਰੋਹ 7-7-1954 ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 13-6-1954 ਨੂੰ ਟੈਸਟਿੰਗ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਖਾਣੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 16 ਅਤੇ 17 ਜੂਨ, 1954 ਦੀ ਗਤ ਨੂੰ ਸਾਈਡਨ ਨੂੰ ਨੁਰਮਾਨ ਖੁੱਚਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਦੇ ਮੁਧਾਰ ਅਤੇ ਮੁਧਾਰ ਅਤੇ ਨੁਰਮਾਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ, ਰੁਥਏ ਤੋਂ ਵੱਧ। 7 ਲੱਖ ਰੁਥਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਖੁਰਮਮਾ ਖੱਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨੁਰਮਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਖੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਦੀ ਜਾਮੁਮੀ ਤਿਆਰੀ ਕਾਰਨ ਨੁਰਮਾਨ ਹੋਇਆ ਖਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਜਾਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਦੀ ਥੀ.ਐਮ.ਈ. ਕਲਾਮ I ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 22-8-1954 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਅਜੇ ਵੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਨੁਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਿਯਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਦੀ PSE ਕਲਾਮ I ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ. ਬੇਸੱਕ ਉਹ 12-5-1956 ਤੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਖੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਮ.ਕੱਲ੍ਹਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਪਾਵਰਡ ਰਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਿੱਚਾਈ ਸਾਖਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਆਰ.ਗਾਂਡਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ.ਗੁਪਤਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ੍ਰੀ . ਖੁੰਗਰ ਨੂੰ ਭਾਖੜਾ ਡੈਮ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਖੁੰਗਰ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਗਾਏ ਤੋਂ ਪਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਈਡਨ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਰਮਾਨ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਡਿਜ਼ਾਈਨਿੰਗ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਾੜੀ ਕਾਰੀਗਰੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਖੁਰਾਣਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਈਡਨ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਪਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਖੱਬਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਆਰ ਗਾਂਡਾ, ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਗੁਪਤਾ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸੈਂਟਰਲ ਡਿਜ਼ਾਈਨਜ਼, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ, ਉਸ ਕੁਤਾਹੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਜੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਰਮਦਾਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨਿੰਗ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ, ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਗਣਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਪਾਵਰਡ ਰਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ

ਸੂਚਿਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ ਰਿ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਖੱਤਰ "ਨਿਸ਼ਾਨਾ" ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਮੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜਾ ਅਤੇ ਅਧੀਲ) ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਖਾਲਸ਼ਾ ਰਰਨ ਦਾ ਰੋਈ ਖੇਰਾ ਨਹੀਂ ਮੀ । , 1952. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਰਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਦੀ ਪੁਰਤੀਨਿਯਤਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਰਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੀ । ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਖੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਰਿ "ਆਈਬੀ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀਆਂ ਮੀਨੀਆਰਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਯਿਯਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਰੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਗਨ । ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਯਿਯਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰੇ ਨਿਰਣਾ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਰਿ ਰਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਲ ਲਈ । " ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਰਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 19-12-1953 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪੁਰਭਾਵ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਾਲ ਦੀ ਮਿਯਾਦ ਲਈ ਰੁਸਲਤਾ ਪੱਟੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਮੀ । ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀ ਖੈਨਸ਼ਨ ਸਵੀਰਾਰ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੋਰਸ ਦੇ ਤੋਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੁਰਦਾਨ ਰੀਤੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਖੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 6. 4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । II ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਰਰ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਮੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਖੈਨਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਰਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਖੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਰਟੋਤੀ ਰਰ ਸਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ । ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਰਾਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਰਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਖਿਛਲੇ ਖੰਜ ਮਾਲਾਂ ਦੋਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਰੰਮ ਨੂੰ "ਸ਼ਾਨਦਾਰ" ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਮੀ । ਅਪੁਰਵਾਨਿਤ ਹੁਰਮ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜਾ ਦੇ ਤਰੀਰੇ ਨਾਲ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਖੈਨਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਰਰਨ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਿਰਘੋਰ ਮੁਲਾਂਰਣ ਰੀਤਾ ਹੈ । ਭੇਦਭਾਵ ਅਤੇ ਸੰਵਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਇਨਰਾਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਜਵਾਬ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁੱਖ ਸਰੱਤਰ (ਚੇਅਰਮੈਨ), ਵਿੱਤ ਸਰੱਤਰ, ਸਬੰਧਤ ਪੁਰਸ਼ਾਮਨਿਰ ਸਰੱਤਰ ਅਤੇ ਆਮ ਪੁਰਸ਼ਾਮਨ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸਰੱਤਰ ਦੀ ਸਮੁਲੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸਬਾਈ ਰਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਰਟੋਤੀ ਅਤੇ ਖੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਰੇਮ ਦੀ ਵੀ ਯਿਯਾਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਰੀਤੀ ਗਈ ।

(4.) II ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਰਿ ਖੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਰਾਰ ਇੱਕ ਰਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਰਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸਰਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ । ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਟੋਤੀ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਟੋਤੀ ਲਾਗੂ ਰਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੋਰਾਨ ਰੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਖਾਲਸ਼ਾ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਤਾਵਿਤ ਰਟੋਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਖੇਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਸੰਖੇਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਰਰ ਇਹ ਪੁਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਰਿਉਰਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਉਸ ਸਬਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਜੋ, ਸ਼ਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ awasthy , ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਖੈਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਿ ਖੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 6. 4 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਗ. II (ਖੈਨਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ) ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਖੇਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਟੋਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਰੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਦਾਰ ਹੈ । ਖੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਟੋਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਰੇ ਦੂਜੀ ਚੁਣੋਤੀ ਮੰਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ।

(5.) IT ਗੁਣ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਨਸਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਖੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਕੂਲਜ਼ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਗੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। II (ਐਨਸਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਰਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਭਾਗ I ਐਨਸਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੁਰੂਆਤੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰਿ I ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਭਾਗ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ ਇੱਕ ਐਥਲੀਕੋਮਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ। ਮੈਰਸਨ II ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 1. 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਗ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਿ II ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਭਾਗ I ਦੇ ਭਾਗ I ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ I ਨੂੰ ਉਹੀ ਅਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। II. "ਐਨਸਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਿ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 2. 45 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। Vol ਦਾ II. ਥੀਮੀਐਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਆਈ. ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਐਨਸਨ ਸ਼ਬਦ "ਗਰੈਚੁਟੀ" ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਨਸਨ ਵਿੱਚ ਗਰੈਚੁਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰਿ II "ਆਮ ਐਨਸਨ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਨਸਨਾਂ ਦੀ ਗੁਰਾਂਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। "ਆਮ" ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਮੈਰਸਨ I ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 2. 1 ਅਤੇ 2. 2 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਨਿਯਮ 2. 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰੇਕ ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਿ VII ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2. 2, ਮੋਰੀ ਗੁਣੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਰਾਫੀ ਦਲੀਲ ਇਸ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ :-

"2. 2 (ਏ) ਐਨਸਨਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ। ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਚੰਗਾ ਆਚਰਣ ਐਨਸਨ ਦੀ ਹਰੇਕ ਗੁਰਾਂਟ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸਚਿਤ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਐਨਸਨ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਐਨਸਨਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਨਸਨ ਦਾ ਖੁਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਰਿਸ਼ੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਨੋਟ :- ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਅਵਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਐਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - (ਏ) ਜਦੋਂ ਐਨਸਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਨਸਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਐਨਸਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਦਾਅਵਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਹੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ:- (1) ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਖੋਖਾਯਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਏ ਚੰਗੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ। (2) ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਬਰਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਨਖਾਹ, ਭੱਤੇ ਜਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਮੁੱਦੇ, ਜਾਂ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਰਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਰਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ, ਡਾਰ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਪ੍ਰੀਮੀਆ , ਬਰਾਇਆ ਮੇਟਰ ਕਾਰ, ਮਰਾਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਯਾਤਰਾ ਭੱਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਖੋਲ੍ਹੀ। (3) ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਬਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ। I. ਉਪਰੋਕਤ (a) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ (1) ਤੋਂ (8) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸੂਲੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਐਨਸਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ:- (i) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਐਨਸਨ ਦੀ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਕਮੀ, ਨਿਯਮ 6. 4 (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਨਸਨ ਤੋਂ

ਰੋਈ ਸਿੱਧੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ii) ਜਦੋਂ ਐਨਸਨਰ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਰੀਤੀ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਐਨਸਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹਰਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਰਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ, ਬਰਾਇਆ ਐਡਵਾਂਸ, ਆਦਿ ; ਐਨਸਨ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਗਲਾਂਕਿ, ਸਬੰਧਤ ਰਾਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਨਸਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਪੁਰਭਾਵਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। II. ਉਪਰੋਕਤ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ (3) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸੂਲੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਰੀਤੀ ਐਨਸਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੋਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਐਨਸਨਰ ਦੀ ਸਕੱਸਟ ਮਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਖੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 2. 2 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਚੰਗਾ ਆਚਰਣ ਐਨਸਨ ਦੀ ਹਰੇਰ ਗਰਾਂਟ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸਚਿਤ ਸਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਐਨਸਨਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂ ਵਾਧਮ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਗਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਐਨਸਨਰ ਦੇ ਮੋਵਾ ਤੋਂ ਮੋਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ, ਇਸਲਈ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਯੋਧਾਯਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੀਤੀ ਗਈ ਐਨਸਨ ਦੀ ਕਟੋਤੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਐਨਸਨਰ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਮੋਵਾ ਤੋਂ ਮੋਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਐਨਸਨਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹਰਮ ਦੀ ਵੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 1 (ii) ਅਧੀਨ ਰੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮਾਧਤੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਕੱਸਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੋਵਾਮੁਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲ ਕੋਈ ਬਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ, ਮਾਰੇ ਬਰਾਇਆ ਬਰਾਏ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਬਰਾਇਆ ਆਖਰੀ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਹਰਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ (ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਆਰਾਊਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਖੰਜਾਬ ਨਾਲ ਮਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ, ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ) ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਰਾਊਟੈਂਟ-ਜਨਰਲ, ਖੰਜਾਬ ਦੇ ਯਿਯਾਨ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਲਿਆਉਣ, ਮਾਰੀਆਂ ਬਰਾਇਆ ਹਰਮਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੰਚਾਰ, 'ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਪੁਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮੰਭਵ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਬਰਾਇਆ ਹਰਮਾਂ ਨੂੰ ਲੇਖਾਰਾਰ ਜਨਰਲ, ਖੰਜਾਬ ਨਾਲ ਖਿਛਲੇ ਖੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਮੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਖਿਛਲੇ ਤਨਖਾਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਕੱਸਟ ਤੋਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨੋਟ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਐਨਸਨ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਕੱਸਟ ਤੋਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਪੁਰਮਾਣ ਖੱਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਿ ਐਨਸਨਰ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਐਨਸਨ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਪੁਰਗਟ ਮਹਿਮਤੀ ਪੁਰਾਪਤ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੋਟ - ਗਲਾਂਕਿ ਤਰਮਯੋਗ ਭੱਤਾ ਐਰਮ-ਗਰੇਮੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਪੁਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਐਨਸਨ ਦਾ ਇੱਕ

ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਉਪਰੋਕਤ ਗੁਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮਾਂ ਤਹਿਤ ਤਰਮ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਬਰਾਏ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਰ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਉਥਾਅ ਵਜੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਭੱਤਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਵਸੂਲੀ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨੋਟ :- ਗੁਰਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਖੋਲਦੇ ਹੋਏ ਐਨਸਨ ਤੋਂ ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਖਰ ਜੇਕਰ ਅੰਤਿਮ ਵਸੂਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਐਨਸਨਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਖੂਬੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਐਨਸਨ ਤੋਂ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੇਕਰ ਐਨਸਨਰ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ-ਜੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਸਮੇਤ, ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ: ਬਸਰਤੇ ਕਿ:-- (1) ਅਜਿਹੀ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ "ਦੌਰਾਨ ਦੌਰਾਨ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੜ-ਜੁਜ਼ਗਾਰ - (i) ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; (ii) ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਸਥਾਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸੀ ਸੀ; ਅਤੇ (iii) ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; (2) ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਜੁਜ਼ਗਾਰ ਦੌਰਾਨ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਲਾਜ਼ (1) ਦੇ ਉਪ-ਯੋਗ (11) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ (3) ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਮਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਆਖਿਆ:-- ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ-- (1) ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਐਨਸਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਹਿਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ; ਅਤੇ (2) ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:-- (1) ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਿਰਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (ii) ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੋਟ :- ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਲੇਖਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਯੋਗ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਰੋਕੀ ਗਈ ਐਨਸਨ ਦੀ ਰਕਮ) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਨਸਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਐਨਸਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਰਸਨ II ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਅਯੋਗ ਹਨ, ਮਾਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯਿਹ ਨੇ ਇਸ ਯੋਗ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਰਸਨ III, IV

ਯੋਗ V ਦਾ ਵੀ ਅਯੋਗ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਯੋਗ III " ਐਨਸਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਖੂਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਮੇਵਾ " ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਆਮ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਅਯੋਗ ਦੇ ਮੈਂਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3. 1 ਤੋਂ 3. 11 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖ "c.-ਬਿਗਨਿੰਗ ਆਫ ਸਰਵਿਸ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਨਿਯਮ 3. 8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਮਰਦਮੀ ਰਹਿਮਦਾਰੀ ਦੀ ਮੇਵਾ ਐਨਸਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਅਗੂ ਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟ ਦੀ ਮਾਨ੍ਹੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਯੋਗ III ਦਾ ਮੈਂਬਰ II ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਸਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖ "ਏ--ਜਨਰਲ" ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ 3. 12 ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਦਮੀ ਰਹਿਮਦਾਰੀ ਦੀ ਮੇਵਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਐਨਸਨ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ: --

(i) ਮੇਵਾ ਮਰਦਮੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ: (ii) ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮਾਰਬਰ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਰ ਹੈ : ਅਤੇ (iii) ਮੇਵਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮਰਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:--"ਨੋਟ:-- ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਫਤਰ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੇਵਾ ਐਨਸਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਯੋਗੀ ਮੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਲਾਗੂ ਹਨ। ; ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਵਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਯੋਗਤਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖਣੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਿ, ਖਿਫਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

ਅਯੋਗ IV ਵਿੱਚ "ਐਨਸਨ ਲਈ ਮੇਵਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਅਯੋਗ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 4. 1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਅਯੋਗ III ਸਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਖੋਸਟ ਵਿੱਚ ਮੇਵਾ ਐਨਸਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਯੋਗ V ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਐਨਸਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਸਰਤਾਂ। ਫਿਰ ਅਯੋਗ VI ਐਨਸਨਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6. 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਲਤ ਅਯੋਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਐਨਸਨ ਦੀ ਰਕਮ ਮੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅਯੋਗ, ਨਿਯਮ 6. 4 ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਕੱਲੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ , ਸਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: -

"6. 4 (ਏ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਖੂਰੀ ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਕੋਰਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੋਟ 1:- ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਖਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਕਿ ਐਨਸਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਐਨਸਨ ਦੀ ਮੇਵਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ। ਨੋਟ 2 .-- ਇਹ ਨਿਯਮ ਆਮ ਐਨਸਨ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੋਟ 3 .-- (ਏ) ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। , ਪਰ ਮਰਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਰਦਮੀ ਰਹਿਮਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੇਵਾ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਤਮੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਐਨਸਨ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। (ਬੀ) ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਨਸਨ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਮਾਧ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰਕਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖੂਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਮੱਲੀਬਖਸ਼ ਮਿਯਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰਕਮ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਗਲਤ ਹੈ। (c) ਨਿਯਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਐਨਸਨ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਕਟੌਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਐਨਸਨ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੋਟ 4. ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਰਕਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਦੀ ਐਨਸਨ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਮਾਰੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਠੀ ਹੋਈ ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਨਿਯਮਾਂ, ਭਾਗ II ਦੇ ਅੰਤਿਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ। ਨੋਟ 5 .--- ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, 'ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਠੋਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "

ਅਧਿਕਾਰ V ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਲ ਲਈ ਵਾਧਾ ਜਾਣਾ, ਨਿਯਮ 5. 27 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਐਨਸਨ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਰਕਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਦਾਂ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵੋਲ ਦੇ ਨਿਯਮ 3. 26 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀਸੀਐਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਆਈ. ਨਿਯਮ 5. 30 ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਰਕਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੇਵਾਕਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਨਿਯਮ 5. 29 ਅਤੇ 5. 32 (ਏ) ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਨਸਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ "ਐਨਸਨ ਦੇ ਹੱਦਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਭਾਗ D, ਜੋ ਐਨਸਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ IX ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9. 1 ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਐਨਸਨਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਸਨਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਫਿਰ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ:- "ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਰਕਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਐਨਸਨ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਐਨਸਨ ਦੀ ਸਿਰਾਇਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਐਨਸਨ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਿੰਨੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉੱਚ ਖੱਬੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9. 2 ਸਰਕਾਰੀ ਰਕਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 12 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਐਨਸਨ ਲਈ ਸਮਝੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 12 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਫੁਟ-ਨੋਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਐਨਸਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ

ਨਿਖਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਰਮਚਾਰੀ ਇਸ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਮੋਵਾਮੁਰਤ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਐਨਸਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਕਦ ਵਿੱਚ ਆਯੋਗ ਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਵਾਮੁਰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਕਦ ਦੀ ਮਿਯਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਨਸਨ ਲਈ ਆਰਜ਼ੀ ਜਮਹਾ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਖਰ ਵਿਸੇਸ ਆਦੇਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮੋਵਾਮੁਰਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਕਦ ਲਈ ਆਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਨਸਨ ਆਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਐਨਸਨ ਜਾਂ ਐਨਸਨ ਯੋਗ ਮੋਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਰਨ ਵਾਲੇ 4 ਸਵਾਲ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਖੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 9. 14 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਐਨਸਨ ਜੋ ਕਿ ਆਰਊਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਥੱਸਟ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਯਮ 10. 10 (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਨਸਨ ਮਨਚੁਰ ਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਆਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਚੁਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9 ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 14 (2) ਕਿ ਮਨਚੁਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਆਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸੇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਐਨਸਨ ਦੀ ਮਨਚੁਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ ਲੇਖਾਰਾ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਐਨਸਨ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਕਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਕੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸਰਕਾਰੀ ਰਮਚਾਰੀ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਇ X ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 10. 1 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸੇਸ ਆਦੇਸਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਧਿਕਾਇ VIII ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਐਨਸਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਐਨਸਨ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਨਸਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਸਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਮਿਤੀ ਤੋਂ। ਉਸਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਦਾ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਕਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਬਾਕਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਜਮਹਾ ਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਮਨਚੁਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਆਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਿਲਜ਼ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਫਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੇਰੀ ਦੀ ਕਾਫੀ ਵਿਆਖਿਆ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(6.) ਖੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜਾ ਅਤੇ ਅਧੀਲ) ਰੂਲਜ਼ 1952 ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਧੀਮੀਐਮ ਰੂਲਜ਼ ਵਾਲੀਅਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। I ਭਾਗ II ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 10 (1) (c) ਆਮ ਐਨਸਨ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਟਾਉਣ ਜਾਂ ਯੂਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਐਨਸਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਚੁਰ ਵਾਧੂ ਐਨਸਨ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਧੀਲ ਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਧੀਲ ਆਥਾਰਟੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ: -

(a) ਕੀ ਉਹ ਤੱਥ ਸਥਾਪਿਤ ਰੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ; (ਬੀ) ਕੀ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ (c) ਕੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਫੁਰਵਾਂ ਜਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਕਦ, ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ ਖਾਮ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ, ਐਨਸਨ ਅਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7.) ਸ਼੍ਰੀ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰੀ ਨੇ ਰਿਹਾ ਰਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਯੈਨਸਨ ਵਿੱਚ ਰਟੋਰੀ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਅੱਗਰ ਦੇ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਵਿੰਗ ਦੀਵਾਰ 'ਚ ਨੁਕਸਾਨ ਖੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰੀਤੀ ਗਈ | ਤਿੰਨ ਤਰਨੀਰੀ ਵਿਯਕਰਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਿਆ ਅਤੇ ਖਟੀਸਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੁਲਟ, ਜੇ. ਦੀ ਖਰਯਾਨਗੀ ਵਾਲੇ ਗਈ ਖਾਵਰਡ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਗਲਾਂਕਿ ਖਟੀਸਨਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਿਖੋਰਟ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਖਲਬਯ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਲਟ ਰਿਖੋਰਟ ਨੇ ਖਟੀਸਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਯੋਗਤਾ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ।

(8.) ਖਟੀਸਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਿਲਾਇੰਸ ਸਮਸੋਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਬਗਦੁਰ, ਜੇ. ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, 1962-64 ਯਨ ਐਲਯਾਰ 804 : (ਏ.ਯਾਈ.ਯਾਰ. 1962 ਖੰ. 503), ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਯੈਨਸਨ ਖਰਾਯਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਯਿਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਯਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਯਕਰਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਯਿਕਾਰ ਤੋਂ ਹੀ ਵਾਂਝਾ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਯਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਖਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਐਸ ਬੀ ਕੈਯੂਰ, ਜੇ. ., ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ, ILR 1965 (2) ਯੁੰਜ 1 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ-ਨੋਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ :-

ਯੈਨਸਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 31 (1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਯਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੈਨਸਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; 'ਜਾਇਦਾਦ' ਵਜੋਂ ਯੈਨਸਨ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਯਕਰਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਖਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। -ਨਿਯਾਂਇਕ। ਖਰਭਾਵਿਤ ਯੈਨਸਨਰ ਉਸ ਦੀ ਯੈਨਸਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖਰਤੀਕੁਲ ਗੁਰਮ ਖਾਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਖਗਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਯੈਨਸਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਰਮ ਖਾਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਖਗਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੁਰਮ ਰੱਦ ਰੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"

ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 64 ਯਨ ਐਲਯਾਰ 804: (ਏ.ਯਾਈ.ਯਾਰ 1962 ਖੰਜ 503) ਯੈਨਸਨ ਖਗਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਰਬੰਯਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਗੁਰਦੀਯ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਏ.ਯਾਈ.ਯਾਰ. 1962 ਯੁੰਜ 8 ਵਿੱਚ ਖੰਡਿਤ, ਜੇ. ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਮਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਯੈਨਸਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਸਬਦ "ਯੈਨਸਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਯਕਰਤੀ ਨੂੰ ਖਿਫਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਖਰਾਯਤੀ ਲਈ, ਇਹ ਅਯਿਕਾਰ ਅਯਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਯੈਨਸਨਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਮੂਲ ਰੂਯ ਵਿੱਚ ਵਿਯਾਨਕ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਯੈਨਸਨ

ਯਾਰੀਆਂ ਦੀ ਖਿੱਚੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸ ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਰਹਿੰਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰੇਮ, ਏ.ਐ.ਐ.ਐ. 1962 ਯੰਜ 8 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸਾਬਕਾ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਫੌਜ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਦੱਖਣੀ ਰੇਲਵੇ ਬਨਾਮ ਰੰਗਾਚਾਰੀ, ਏ.ਐ.ਐ.ਐ. 1962 SC 36 'ਤੇ ਯੀ. 40 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਨਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਿਠਾਦ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਯਾਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ: -

"ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਾਧੇ, ਛੁੱਟੀ, ਗਰੈਚੁਟੀ, ਐਨਸਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਰਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 16 (1) ਵਿੱਚ 'ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1964 SC 600 'ਤੇ ਯੀ. 610. ਉਹ ਹਵਾਲੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:---"ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਯਾਰੀ 309 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯਾਰੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਯਾਰੀ 311 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਯਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਟਾਉਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਰਟੀਕਲ 311 (2) ਉਹਨਾਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਰੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਦਾਂ ਹਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਨਸਨ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਜਾਣਿਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਨਸਨ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਯਾਰੀ ਜਿਸਦਾ ਖਰੋ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨੌਕਰ ਦਾ ਹੱਦ ਹੈ, ਨੂੰ ਯਾਰੀ 309 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਹੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੇਅਸਰ ਜਾਂ ਭਰਮਪੂਰਨ।"

ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਐਚ. ਬੇਲਾਰੀ, ਏ.ਐ.ਐ.ਐ. 1965 ਐਸ.ਸੀ. 868 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸਬਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਖੀੜਤ ਸਰਕਾਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਨਿਖਟਾਰੇ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਜਿਸਦਾ ਸੀ ਸੁਖੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਉਧਾਯਿਆ, (1961) 2 SCR 679: (AIR 1961 SC 751) ਵਿੱਚ ਸੁਖੀਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(9.) IT ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰੇਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਖੋਰਾ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਮਲੀਅਤ ਕਿ ਇਹ ਸੰਧੀ ਦਾ ਯਾਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਯਾਰੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਾਂਝਿਆ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਣਿਜ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਯਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਖੋਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੁਰਦਗੀ ਲਈ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਨਗੋਦਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾਥ ਕੋਰਾ ਬਨਾਮ ਪਹਾੜੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਦਿ, ਏ.ਐ.ਐ.ਐ. 1958 ਐਸ.ਸੀ. 398। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਖੀਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਜੇ ਯਹਿਲਾਂ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਰੇਖਾ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਸਵਰਨਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਰੇਖਾ ਲਿਮਟਿਡ, ਏਐਲੀਐਮ 1957 ਐਸਸੀ 232, ਰਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਮੰਦਿਯਾਨਰ ਮੰਮਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮੰਦਿਯਾਨਾਂ ਅਤੇ ਐਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਰੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਰਿ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਰਿਮੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਿਮੇ ਯੂਰਵ-ਯਨੁਮਾਨ ਯਯੀਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਵਿਯਾਨਰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਧਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਯਾਫ ਗਈ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ, ਯੂਥੀ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਅਨਮਿਯਾਮ ਦਾਮ, ਏਐਲੀਐਮ 1962 ਐਸਸੀ 1110 ਨੂੰ ਸਕੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਬਾਯ ਯਾਇਯਾ ਗਿਯਾ ਹੈ। . _ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਯਾਂਤ ਰਿ ਐਮ.ਯਾਰ. ਦਾਮ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਰਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਬੰਬੇ ਯਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਯੁਸਾਲਦਾਮ ਐਮ. ਯਡਵਾਨੀ, 1950 ਐਸਸੀਯਾਰ 621: (ਏਐਲੀਐਮ 1950 ਐਸਸੀ 222) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਯਰਯ-ਨਿਯਾਇਕ ਐਰਟ ਦਾ ਕੀ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਯੇਸ ਕੀਤਾ ਗਿਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਖਿਯਾ ਗਿਯਾ ਹੈ ਰਿ ਸੁਧਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਯਾਮਲਿਯਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਿਯਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਾਂਚੂ, ਜੇ., ਯਦਾਲਤ ਲਈ ਬੇਲਦੇ ਹੋਏ, ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਯਨੁਮਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਯੱਗੇ ਵਯਿਯਾ:-

"ਹੁਣ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰਿ ਕਾਨੂੰਨ ਇੰਨੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਯਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਰਿ ਯਾਦੇਸ ਯਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯਾਇਕ ਤੋਰ 'ਤੇ ਰੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਯੰਦਾਜ਼ਾ ਹੋਰ ਯਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਯਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਯੱਸਟ ਉਧਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਯਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬਿਤੀ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਰਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਬਾਯਤ ਯਥਾਰਟੀ ਦਾ ਨਿਯਾਇਕ ਤੋਰ 'ਤੇ ਰੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯੰਦਾਜ਼ਾ ਰਿ ਕੀ ਰਿਮੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਯਯੀਨ ਰੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯਥਾਰਟੀ ਦਾ ਨਿਯਾਇਕ ਤੋਰ 'ਤੇ ਰੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਯਰਭਾਵਿਤ ਯਯਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਯਰਕਿਰਤੀ, ਯਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਟਾਕੇ ਦੇ ਢੰਗ, ਉਦੇਸ ਯਾਯਦੰਡ ਕੋਰਰ ਕੋਈ ਯਥਣਾਇਯਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਯਰਭਾਵਿਤ ਵਿਯਾਕੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਯਰਭਾਵ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਯਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਯੜ੍ਹੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਧਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਯਰਗਟ ਕਰੋ। ਨਿਯਾਇਕ ਤੋਰ 'ਤੇ ਰੰਮ ਕਰਨਾ ਵਿਯਾਯਕ ਤੋਰ 'ਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਯੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਰਿਭਾਸਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸਿਸ ਕਰਨਾ ਯਸੰਭਵ ਅਤੇ ਯਸਲ ਵਿੱਚ ਯਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ: (ਯਾਰ. ਬਨਾਮ ਯੈਨਕੈਸਟਰ ਲੀਗਲ ਏਡ ਕਮੇਟੀ, 1952 -2 QB 413 ਵਿੱਚ ਯਾਰਕਰ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਦੋਖੋ)। ਯਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਯੂਥੀ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਰਟ (1961 ਦਾ 2) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯੱਗੇ ਵਯਾਇਯਾ। ਇਹ ਯਿਯਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰਿ ਯਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਯਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਯਰੀਖਿਯਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਯਾਦੇਸ ਦੇ ਯਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਯਾਨਿਕ ਉਧਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਯਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਿਯਾ: -

"ਇਸ ਲਈ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਯਦ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਯਰਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 1 (1) ਦੇ ਯਯੀਨ ਕੁਝ ਯਾਮਲਿਯਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਯਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਯਿਯਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ,

ਇਹ ਮਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਮੇਟੀ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰਮੇਟੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ 'ਤੇ ਰਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਮੇਟੀ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ 1 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਇ ਹੈ ਕਿ ਰਮੇਟੀ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 1 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਰਧ-ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਜੋ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਧਿਰ, (ਅਰਥਾਤ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ) ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਰਮੇਟੀ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਮੀਮਿਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੀ.ਐਨ. ਸਰਮਾ, ਟੇਕਾਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1595 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਜੇਂਦਰਗੜਕਰ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਮੀਜੇ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਜ ਬਨਾਮ ਬਾਲਡਵਿਨ, 1964 ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। AC 40. ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੱਕੁਡਾ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਜੈਰਤਨੇ, (1951) ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੱਕੁਡਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਅਲੀ ਦਾ ਕੇਸ, 1951 AC 66 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:-

"ਅਥਾਰਟੀ ਖੁੱਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰਮੇਟੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੱਕੁਡਾ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਜੈਰਤਨੇ, (1951) ਏ.ਸੀ. 66. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੀਲੋਨ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧੀਨਕਰਤਾ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਅਧੀਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਕੁਰਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇੱਕ ਡਿਫੈਂਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ 'ਜਿੱਥੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।"

ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 'ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਧੀਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਜ਼ੀ ਨਿਵਾਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ

ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਾਹਵਾਈ ਰੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣਾ, ਬੇਲੋੜਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਖਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਗਿਆ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਖਰ ਨਤੀਜਾ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਦਨ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਆਖਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇਸ ਸਦਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸਕੱਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ, ਸਾਡਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨਦਾਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਕੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ: 'ਖਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਨਿਯੰਤਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ? ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਾਇਮਿਸ ਯਾਰਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬਾ ਕਦਮ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਨਿਯੰਤਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਕ ਨਿਯੰਤਰਕ ਜਾਂ ਅਰਥ-ਨਿਯੰਤਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਫਰਜ਼ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮਝਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਅਤੇ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਟਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ।' ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਗੈਰ-ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਫਾਈ ਯੋਜਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਯਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਦਲੀ ਹੈ, ਖਰ ਕੀ 1882 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਤ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਗਲਾ ਪੈਰਾਗਰਾਫ਼ ਹੈ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: 'ਖਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦਾ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਯਕਤੀਗਤ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕੇਸ

ਬਨਾਮ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਰਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿੱਚ ਐਟਰਿਨ ਐਲਜੇ ਦੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ; Ex parte, London Electricity Joint Committee company, (1924) 1 KB 171'--ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬੀਤਣ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਖਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲਾਰਡ ਹੈਵਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ , ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਖਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਬਦ--ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: 'ਇਹ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਲ ਨਿਯਮ 62 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਖਾਟ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਰਹਿਣਾ ਸਹੀ ਮੀ ਰਿ ਐਟਰਿਨ ਐਲਜੇ' ਤੇ ਲਾਰਡ ਹੈਵਰਟ ਦੀ ਗਲੋਸ 'ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਖਰੇ ਹੈ,' ਥਾਰੀ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ. ਖਰ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਖੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ 'ਦਰਸਾਉਣ' ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ - ਉਹ ਇਸਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨੱਕੂਡਾ ਦੇ ਕੇਸ, 1951 AC 66 ਵਿੱਚ 1911 ਤੋਂ ਖੁਰਾਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਈ ਐਥੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਨੱਕੂਦਾ ਦੇ ਕੇਸ, 1951 ਏਸੀ 66 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਖੁਰਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ ਥਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਵਰੀਲ ਨੇ ਲਾ-ਯੁਯਾਇੰਟਰ ਬਨਾਮ ਐਲ' ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਡੀ ਬਿਏਨਫਾਈਸੈਂਸ ਆਦਿ, (1906) ਏਸੀ 535 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਮਲ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੁੱਖ-ਨੋਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਯੁਲਿਸ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸੁਮਾਇਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਹਰੇਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ, ਜੋ ਯੁਲਿਸ ਫੋਰਮ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧੀਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੋਰਡ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੀ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ, 'ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਸੀ':--ਅਧੀਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਇਹ ਮਤਾ ਬੇਅਸਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ , ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੋਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ

ਯੋਗਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੇ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

ਲਾਰਡ ਮੈਕਨਾਘਟਨ ਨੇ , ਉਸ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਸਰ ਜਾਰਜ ਜੇਮੇਲ ਐਮਐਚ ਦੁਆਰਾ ਰਮਲ ਬਨਾਮ ਰਮਲ, (1880) 14 ਮੀਐਚ ਡੀ 471 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਰੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਲਾਰਡ ਚੀਫ ਬੈਰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵੁੱਡ ਬਨਾਮ ਵੁੱਡ, (1874) 9 ਐਚ 190. ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ :- "ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਚੀਫ ਬੈਰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਾਜ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਧਿਕਾਰਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤੀ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੈਂਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇਵਾਂ ਵਲੋਂ ਦੇ ਰੋਮਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਫਿਸ਼ਰ ਬਨਾਮ ਰੀਨ, (1878) 11 ਮੀਐਚ ਡੀ 353, ਅਤੇ ਲੈਬੁਚੇਰੇ ਬਨਾਮ ਆਰਲ ਦਾ ਰੋਮ । ਆਫ ਵਾਰਨਰਲਿਫ , (1879) 13 ਮੀਐਚ ਡੀ 346. ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਮੇਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ: ਉਹ ਮੈਕਸਿਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ' ਐਂਡੀ alteram partem ', ਕਿ ਰਿਮੇ ਵੀ ਵਿਧਿਕਾਰਤੀ ਨੂੰ ਰਬਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਬਿਨਾਂ ਸੁਣੇ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਖ਼ਤ ਰਾਨੂੰਨੀ ਟਿਰਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੌਰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹਰੇਕ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਵਿਧਿਕਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਧਿਕਾਰਤੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। "

ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਯੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਏ.ਐ.ਐ.ਐ. 1966 ਯੰਜਾਬ 269 ਵਿੱਚ , ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਰਧਾਰਨ" ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ । alteram partem , ਸਾਡੇ ਜਮਹੂਰੀ ਵਿਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਧਰਮ। ਇਹ ਨਿਯਮ, ਇਹ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਣਗਹਿਲੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਾਏ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਧਿਕਾਰਤੀ ਰਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਮੇ ਯੋਧਾਯੜੀ ਦੇ ਰੰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਖੀੜ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਰਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਆਦਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਜਮਹੂਰੀ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤੱਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇਵਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਖਾਲਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਸਖ਼ਤ ਮਰਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਦੁਖੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੈ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਆਜ਼ਮਗੜ੍ਹ , ਏ.ਐ.ਐ.ਐ. 1966 ਸਾਡੇ 265, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਅਮਲਾ ਐਚਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਲਾਇਮਸਯਾਰਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਐਚਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਮਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜਨ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਧਰਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(10.) ਸ਼੍ਰੀ ਯੈਨਸਨ ਨੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਬੀ' ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਖੋਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਯੂਰੀ ਯੈਨਸਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਇਹ ਕਟੌਤੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਿ ਯੈਨਸਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਡਾਇੰਗ ਐਂਡ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ, ਏਐਫੀਐਚ 1958 ਐਮਸੀ 328 ਤੋਂ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਮਰਬਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 6. 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਯੈਨਸਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਯੈਨਸਨ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਰਾਸ਼ੂ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਰਾਮ ਡਾਇਲ ਬਨਾਮ ਖੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਏਐਫੀਐਚ 1965 ਐਮਸੀ 3518 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਖੋਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖੋਸ਼ੀ ਹੋਈ ਗਈ ਮਹਾਨਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੀ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਮੀਮਿੰਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ, AIR 1965 SC 1595 ਨੂੰ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਮਮਰਬਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੈਨਸਨ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਯਮਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਯੈਨਸਨ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਕੇ. ਜੈਨ (1965 ਦੇ CW 723 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ) ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਯੈਨਸਨ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਰਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(11.) ਜਯੋਤੀ ਪਰਮਾਦ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਮਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ, ਏਐਫੀਐਚ 1961 ਐਮਸੀ 1602 (ਸਿਰਲੇਖ-ਨੋਟ 'ਸੀ'), ਜੀਐਨ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਸਟੀਐਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਏਐਫੀਐਚ 1959 ਐਮਸੀ 308, ਹਰੇ ਬਨਾਮ ਗੈਨੀ ਰਾਮ, 1962-64 ਯੂਨ ਐਲਐਚ 213 ਅਤੇ ਸੱਤਿਆ ਦੇਵ ਬਨਾਮ ਖੰਜਾਬ ਰਾਜ, 1964-66 ਖੰਜਾਬ ਐਲਐਚ 381। ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ ਕੇ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਸਿੰਗ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਅਤੇ ਸਮੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਖੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰ. 240 ਆਫ 1961 (ਖੰਜਾਬ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਦਲਣਾ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਧ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦਾ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਸੁਖਬੰਸ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਖੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 412 ਆਫ 1960 d/-6-4- 1962: (AIR 1962 SC 1711) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(12.) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਖੰਨੂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਯੈਨਸਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ

ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਮੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਯਾਨ ਦੇ ਧੈਰਾ 17 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਈਬੀ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀਆਂ ਮੀਨੀਯਾਰਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਿਯਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਰੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਿਰਾਰਡ ਨੂੰ ਬਿਯਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਲ ਲਈ। . ਸ੍ਰੀ ਏਰੀ , ਇਸ ਧੈਰੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 19-12-1953 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਖਰਭਾਵ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੁਸਲਤਾ ਖੱਟੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਰਾਖੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਯਾਨ ਨਾਲ ਨੱਬੀ 'ਆਰ' ਵਜੋਂ ਨੱਬੀ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1'। ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਆਰ. ਐਰੀ , ਰਾਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, (ਭਾਖੜਾ ਨਹਿਰਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਖੋਸ ਰੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਸਲਤਾ ਖੱਟੀ ਨੂੰ ਖਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ 'ਤੇ ਕੁਸਲਤਾ ਖੱਟੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 22-3-1953 ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 1,025। ਇਹ ਗੱਲ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਵੀ ਮਲਾਹ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਯਾਨ ਦੇ ਧੈਰਾ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਐਰੀ ਨੂੰ 223-1954 ਦੇ ਖਰਭਾਵ ਨਾਲ PSE I ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਅਜੇ ਵੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਬਿਯਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, PSE I ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਮਾਲ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 12-5-1956 ਤੋਂ ਰਾਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਖੱਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਰ ਖਟੀਸਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਤਰੱਕੀ ਨੇ ਖਟੀਸਨਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ। ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਖਟੀਸਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਖੋਸ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਯਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧੈਰੇ 8, 13, 14 ਅਤੇ 21 ਨੂੰ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਖੰਨੂ _ ਲਿਖਤੀ ਬਿਯਾਨ ਦੇ ਧੈਰਾ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਨੂੰ ਖਰਸੰਸਾ ਖੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼, ਖਰਸਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਖਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਖਰਸੰਸਾ ਖੱਤਰ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਖਟੀਸਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਖਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਖਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਭ ਜਾਂ ਖਰਸੰਸਾ ਨੂੰ ਕੋਰਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ੍ਰੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਤਿਆਰੀ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਐਰੀ ਫਿਕਸ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਖਤ ਨਾਗਾਜਗੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਧੈਰਾ 13 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਚ ਖੱਧਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਸ. ਕੱਲਹਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ , ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿੰਚਾਈ ਸਾਖਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਲਤ ਗਣਿ ਨੋਟ ਰੀਤੀ ਖਰ ਮਾਮਲਾ ਖੁਰਾਣਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਏਰੀ , ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ ਵਧੇਰੇ ਦੋਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਐਰੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਗੁਯਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਨੁਕਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਖਤ ਨਾਗਾਜਗੀ ਜਾਹਰ ਰੀਤੀ ਗਈ। ਧੈਰਾ 21 ਉਥ-ਧੈਰਾਗਰਾਫ (iii) ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ

ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਆਦਿ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਟੀਸਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਿਰਘੋਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣਯੋਗ ਐਨਸਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦੇ ਆਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਖਟੀਸਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਢੇ ਸਰਵਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਿਰਘੋਰ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਰਾਹਵਾਈ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਮਰੱਤਰ, ਵਿੱਤ ਮਰੱਤਰ, ਸਬੰਧਤ ਪੁਰਸ਼ਾਮਨਿਕ ਮਰੱਤਰ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਮਰੱਤਰ ਜਨਰਲ ਪੁਰਸ਼ਾਮਨ ਦੀ ਐਨਸਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਈ ਸਬਾਈ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰੀਤੀ ਗਈ। ਗਲਾਂਕਿ ਸਬਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਿਖਤੀ ਬਿਯਾਨ ਨਾਲ ਨੱਬੀ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(13.) ਇਹਨਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼੍ਰੀ ਖੰਨੂ ਨੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਨਸਨ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਖਟੀਸਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਐਨਸਨ ਐਕਟ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਰਦਾਨ ਰੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਬਕਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਦਾਨ ਰੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਨਸਨ ਜਾਂ ਗੁਰਾਂਟ ਦੀ ਗੁਰਾਂਟ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਐਨਸਨ ਜਾਂ ਗੁਰਾਂਟ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ, ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਪੁਰਕਿਰਤੀ, ਕਲੇਮ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਐਨਸਨ ਜਾਂ ਗੁਰਾਂਟ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਕੋਈ ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਐਨਸਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਨਸਨ ਕਲੇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੋਗ ਬਨਾਮ ਖੂਧੀ ਰਾਜ, ਏਯਾਈਯਾਰ 1959 ਸਾਲ 769 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖੰਨੂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਰ ਵਜੋਂ ਐਨਸਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਨਸਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਹਵਾਈਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਮਜੀਦ, ਏਯਾਈਯਾਰ 1954 ਐਸਸੀ 245 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖਟੀਸਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਰਟ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪਰੋਸੀਯੂਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਸੀ ਜੋ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਅਟੈਚ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਨਸਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਖੰਨੂ ਨੇ ਵਾਸਿਫ ਅਲੀ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਏਰਸਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੀਤਾ ਹੈ ਕਰਨਾਨੀ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਏਯਾਈਯਾਰ 1931 ਐਸੀ 160। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਕੱਸਟ ਤੋਰ 'ਤੇ ਅਪਰਮੰਗਿਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਕੱਸਟ ਹੈ :-

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵਾਧੂ ਨੁਕਤਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਯੁਰਮਨ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਏ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਐਨਸਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਰਾ 60 (1), ਸਿਵਲ ਥੀ.ਸੀ. ਰਿਹਾਇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਐਨਸਨ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਰੀਤੀ ਗਈ ਰੋਸਿਸ ਸਪੱਸਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(14.) ਖੇਰੀ ਗਾਏ ਵਿੱਚ, ਸੈਰਸਨ 4, ਐਨਸਨ ਐਕਟ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਵਰਗਾਈਡ ਜਾਂ ਖੁਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਰਰ ਸਰਦਾ, ਰਿਉਰਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਰਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਛੇਦ ਅਧੀਨ ਉਧਾਅ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਧਾਅ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਰਿਸੇ ਰਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਪੱਸਟ ਰਾਰਨ ਲਈ ਰੋਰਿਅਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਰਦਾ ਹੈ ਰਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਰਵਉੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਰਨ ਤੋਂ ਰੋਰ ਨਹੀਂ ਸਰਦੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਰਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਰਿ ਰਿੱਟ ਦੀ ਰਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਮੁਰੱਦਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸੈਰਸਨ 4, ਐਨਸਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਗਲਾੱਰਿ, ਜਿਵੇਂ ਰਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਰਿ ਰਿੱਟ ਦੀ ਰਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਮੁਰੱਦਮਾ ਹੈ। ਭਾਗ 4 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਭਾਗਵਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 444, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸੁਰੀ ਖੰਨੂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਦੀ ਰਾਰਵਾਈ ਲਈ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਮੁਰੱਦਮਾ ਹੋਣ ਰਰੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਮੁਲਾਂਰਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਮਾਨਸਾ ਰਾਮ, ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ 1965 (2) ਖੰਜਾਬ 143: (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1965 ਖੰਜਾਬ 459) (ਐਫਬੀ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹਰਾਰ ਲਈ ਰੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਰਯੂਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਖੰਜਾਬ 173 (ਐਫਬੀ), ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਰੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਰਿ ਸੈਰਸਨ 5, ਐਨਸਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਖੁਰਦਾਨ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਰਲਧਿਰ ਉਧਾਅ ਇੱਕ ਚੁਰਵਾਂ ਵਿਰਲਧਿਰ ਉਧਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਰਾਰਨ ਰਰੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਸਧੁਰਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਗਵਰਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਰੀਤੀ ਗਈ ਐਨਸਨ 'ਤੇ ਰਟੋਤੀ, ਸਪੱਸਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਨਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਲੈਰਟਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰੋਲ ਦਾਅਵਾ ਰਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੱਟ ਉਧਯੋਗਤਾ ਹੋ ਸਰਦੀ ਹੈ। ਰਟੋਤੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਰਾਜਧਾਲ ਦੇ ਹੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ, ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਯਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਰਵਾਈ ਰਰੇ ਹੀ ਖੁਰਭਾਵਮਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਰਦੀ ਹੈ। ਰਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਰੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਧਟੀਸਨਰਰਤਾ ਨੂੰ ਐਨਸਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਥਿਤ ਬਦਲਵੇਂ ਉਧਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਰਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਰ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸਟ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੂਆਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਰਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(15.) ਸੁਰੀ ਖੰਨੂ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਰਿ ਐਨਸਨ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਧਟੀਸਨਰ ਦਾ ਰੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰੀਲ ਦਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਰਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਐਨਸਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਰਤੀ ਐਨਸਨ ਹੈ ਜੋ ਰਿ ਖੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਰਾਰ ਦੇ ਅਯੋਗ ਵਿਵੇਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਟੋਤੀ ਰਰਨ ਤੋਂ ਧਹਿਲਾਂ ਸਰਬੰਧਤ ਸਰਰਾਰੀ ਰਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਰਰਨ ਦਾ ਰੋਈ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰੀਲ ਨੇ ਇਸ

ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਰੀਰ ਨਰਾਜ਼ਤਾਮਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਐਨਸਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਮੁਝਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ, AIR 1964 SC 600 (ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਦੇ ਐਨਸਨ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਸਬਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਨਸਨ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਯਮ 6.4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਟੀਜਨਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਿਯਮ 2.2 ਤੋਂ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਾਨਤਾ ਮੈਨੂੰ ਯੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਥਦੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 2.2 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵੀ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਖੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ 6.4 ਨਿਯਮ 2.2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਹਾਇਤਾ ਜਾਥਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁਝਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਐਨਸਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਐਨਸਨਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਥਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6.4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟ 2 ਸਕੱਸਟ ਤੋਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਆਮ ਐਨਸਨ ਦੀ ਕਮੀ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਇਸ ਸਬਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਟਦਾ ਹੈ।

(16.) ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਸਨ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਰੀ ਐਨਸਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 6.4 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਟੀਜਨਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਮੰਜੂਰਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਅੰਤਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਸਨ ਦੇਣਾ ਮਨਮਾਨੇ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਨਸਨਰ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਟੀਜਨਰ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸਮੇਤ ਵਿਆਖਯਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੇਵਾ।

(17.) ਸ਼੍ਰੀ ਖੰਨੂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਗੋਂਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ ਸੀ ਨਾਥ ਬੋਰਾ, ਏਕਾਈਕਾਰ 1958 ਕੈਸਮੀ 398, ਉਸਨੇ ਖੋਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯੂਰਥੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਉਸ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੀ.ਕੈਨ. ਗਓ, ਏਕਾਈਕਾਰ 1959 ਕੈਸਮੀ 308 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਾ ਖਿੱਦੂ, ਮੋਟਰ ਵਹੀਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਗਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ

ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਮਯੋਰਟ ਅੰਡਰਟੇਰਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨੂੰ ਮੋਢਾ। AIR 1965 SC 1595 (supra), ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੰਨੂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਰਤੀ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਾਈ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ, ਏਐਲਐਲ 1962 ਐਸਸੀ 1110 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਟਿੱਖਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ। ਖੰਨੂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਜ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਾਰੇ, ਏਐਲਐਲ 1965 ਐਸਸੀ 1767, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਖੰਨੂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 1947 ਦੇ ਯੂਥੀ (ਆਰਜੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਆਫ ਰੈਂਟ ਐਂਡ ਬੇਦਖਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਧੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ. ਐਕਟ, ਆਰਥ-ਨਿਰਣਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਖੰਨੂ ਨੇ ਰੈਮ ਡਾਇਲ ਏਐਲਐਲ 1965 ਐਸਸੀ 1518 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਖੰਨੂ ਮਿਉਸਯੈਲਟੀ ਐਕਟ 1911 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ।

(18.) ਨਿਯਮ 6. 4 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਖੰਨੂ ਨੇ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਕਲੱਬ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਏ. ਕੇ. ਗਾਏ, ਏਐਲਐਲ. ਆਰ. 1962 ਐਸ. ਸੀ. 1704 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਵੀ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 ਤਹਿਤ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਵੈਸਟਿੰਗ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਰਤੀ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਰਵੇ ਆਦਿ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਗਾਏ ਵਿੱਚ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਬਕਲਾਲ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਏਐਲਐਲ 1964 ਐਸਸੀ 1854, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਆਰਜੀ ਸੇਵਾ) ਨਿਯਮ, 1949 ਦੇ ਨਿਯਮ 5, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕੇ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਰਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਛੋਟੇ ਜਾਂ ਲੰਬੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਜੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ.

(19.) ਸ਼੍ਰੀ ਖੰਨੂ ਨੇ ਗੁਰਲਾਲ ਸਿੰਘ ਬਾਗੀਆ ਮਾਮਲੇ ਖੰਨੂ ਰਾਜ, ਬਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 1959 ਦੇ ਮੀਡਬਲਯੂ ਨੰਬਰ 1093 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. 16-11-1960 (ਖੰਨੂ), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਰਣਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨੂੰ ਨਰਾਜ਼ਤਮ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ,

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਐਂਕਸੂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਤਹਿਮੀਲਦਾਰ ਦਾ ਸੀ, ਯਹ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਏਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਲਿਮਾਈਨ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(20.) ਫੈਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਥੰਨੂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਰਸਿਮਹਾਚਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਸਟੇਟ, ਏਕਾਈਯਾਰ 1960 ਐਸਸੀ 247 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੁਧਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਅਧੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਫੂਡ ਗਰੇਨ ਡਿਥੋ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੂੰ ਦਸੰਬਰ, 1952 ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਪਰੈਲ, 1953 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ; ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਮਾਘਤ ਹੋਏ ਅਤੇ 30-12-1954 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਰਾਏ ਛੁੱਟੀ ਭੱਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਬੀਮਾ ਰਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਐਨਸਨ ਦਾ 50 ਪਰਤੀਸ਼ਤ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਉਸ ਤੋਂ ਬਰਾਇਆ ਕਰਮ ਲਈ ਐਡਜਸਟ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 5,215 ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਸਕੱਸਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਯਹ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ 55 ਸਾਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 18-03-1955 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗੁਰਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ:-

(1) ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ. ਨਰਸਿਮਹਾਚਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਸੂਰ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 302 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦੇ ਤਿਹਾਈ ਦੀ ਘਟੀ ਹੋਈ ਐਨਸਨ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਠ ਆਨੇ ਪਰਤੀ ਬੈਂਗ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ। (4) ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਛੁੱਟੀ ਭੱਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਬੀਮੇ ਦੀ ਕਰਮ ਅਤੇ ਮੌਤ-ਸਹਿ-ਗਰੈਚੂਟੀ ਦੀ ਕਰਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਬਰਾਇਆ ਕਰਮ ਨਾਲ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। (5) ਕਿ ਬਰਾਇਆ ਛੁੱਟੀ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੀਮੇ ਦੀ ਕਰਮ ਅਤੇ ਮੌਤ-ਕਰਮ-ਗਰੈਚੂਟੀ ਦੀ ਕਰਮ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗੁਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਐਨਸਨ ਦਾ 50 ਪਰਤੀਸ਼ਤ ਰੱਟ ਕੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਗੁਰਮ ਨੂੰ ਮੈਸੂਰ ਗਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਧਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਧੀਲ 'ਤੇ, ਐਨਸਨ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਖਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:--

" ਅੱਗੇ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਐਨਸਨ ਦੇ-ਤਿਹਾਈ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ 3012-1954 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਧਾਰਾ 311 (2) ਐਨਸਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਬਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ,

(i) ਬਰਖਾਮਤਗੀ, (ii) ਗਟਾਉਣਾ ਅਤੇ (iii) ਰੈਂਚ ਵਿੱਚ ਰਟੋਤੀ। ਅਧੀਲਰਤਾ ਦਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਸਨ ਵਿੱਚ ਰਟੋਤੀ ਰੈਂਚ ਵਿੱਚ ਰਟੋਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਮਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਂਚ ਵਿੱਚ ਰਟੋਤੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਮੀਦ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਰਟੋਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸਦਾ ਐਨਸਨ ਦੀ ਰਟੋਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸੇਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 302 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਲੇਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਐਨਸਨ ਮਨਚੁਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਟੋਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਕਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੂਰੀ ਐਨਸਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਰਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਭਿੰਨਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਐਨਸਨ ਵਿੱਚ ਰਟੋਤੀ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਅਧੀਲਰਤਾ ਦੀ ਐਨਸਨ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ"।

ਇਹ ਸਹੀ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਖੰਨੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਸਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਨਸਨ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਦੇਣੀ ਹੈ।

(21.) ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ (ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ) ਮੈਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਇਹ ਰੱਖਣਾ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਐਨਸਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡੂੰਘੀ ਚਿੰਤਾ ਮੈਨੂੰ, ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਗਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਐਨਸਨ ਦੇਣ ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ, ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਖਿਫੇਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਐਨਸਨਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 9. 1 ਵਿੱਚ ਐਨਸਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿੱਚ "ਅਜੀਬ ਮੁਸ਼ਕਲ" ਨੇ ਐਨਸਨਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਨਸਨਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਨਸਨਰ ਦੀ ਸਿਰਾਇਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਸ਼ਮਟੀਕੋਣ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਨਸਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਉਸੇ ਨਿਯਮਤਤਾ ਨਾਲ ਐਨਸਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ

ਮੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਆਦਿਗੀ ਅਤੇ ਮੇਵਾਮੁਰਤੀ 'ਤੇ ਐਨਮਨ ਦੀ ਆਦਿਗੀ ਵਿਚਾਰ ਖਾੜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹਰ ਕੇਸਿਸ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੱਸਟ ਤੋਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਐਨਮਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁੱਧ ਵਿਵੇਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਹਿਜ਼ ਇਨਾਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਗਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੇਵਾਮੁਰਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਐਨਮਨ ਦੀ ਕਰਮ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਐਨਮਨ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚੀ ਹੋਈ ਐਨਮਨ ਦੀ ਕਰਮ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ 2.2 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਨੋਟ ਵੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੈ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਿਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਨਮਨਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਪੁਰਤੀ ਆਮ ਖਹੁੱਚ ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਰਗਟਾਏ ਵਿਆਖਰ ਸਿਰਮਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ, ILR (1965) 2 ਖੰਜਾਬ 1 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੈਟਰਸ ਖੋਟੈਂਟ ਅਧੀਲ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਐਨਮਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਐਨਮਨ ਤੋਂ ਵਾੜੇ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। - ਨਿਯਮਿਕ ਚਰਿੱਤਰ. ਬਾਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਰੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਿਰਮਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਲਈ ਪੁਰੋਰਿਯਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਪੁਰਗਟ ਰੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਐਨਮਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕਟੋਤੀ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਐਨਮਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਖੈਂਦਾ। ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਰਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੋਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਤੇ ਤਰਕਮੀਲ ਸਿਧਾਂਤ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਰਸਿਮਹਾਚਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਮ.ਸੀ. 247 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਖਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਬਿਸਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ ਨੇ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਾਗੀਆ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰਬਰ 1093 ਆਫ 1959 ਮਿਤੀ 16-11-1960 (ਖੰਜਾਬ) ਦੇ ਅਟਰਿਬੋਰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਰਸਿਮਹਾਚਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1960 ਐਮ.ਸੀ 247 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਖੋਸ਼ ਰੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸੂਰ ਮੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 (ਬੀ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਿਯਮ 6 ਵਿਚਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਗਾ ਹੈ। 4 ਜੋ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਾਇਦ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਰੀਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੁਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਨਮਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੰਨੂ, ਉਸ ਪੁਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੀ ਐਨਮਨ ਵਿੱਚ ਕਟੋਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਖਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵੇਰ ਅਤੇ ਵਿਵੇਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(23.) ਮੈਂ ਇਸ ਕਲੀਲ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚਿੰਤਤ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰ ਸਮਰਥਿਤ ਰੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ। ਨਰਸਿਮਹਾਚਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1960

ਜੈਸੀ 247 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਨਸਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੰਦਿਰ ਦੀ ਥਾਂ 311 (2) ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਰਾਜ਼ਤਮਕ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਸੂਰ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 302 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂਰੀ ਐਨਸਨ ਨੂੰ "ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਨਸਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੈਸੂਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ ਖੰਨੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਾਜਨੀਤੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰੀ ਐਨਸਨ ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਨਸਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਐਨਸਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰਾਜਨੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਗਣਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ: ਕੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੋਵਾਮੁਰਤੀ ਐਨਸਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਹਾਂ? ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਨਸਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪੂਰਨ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਰਮਚਾਰੀ ਯੂਰੀ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੋਵਾਮੁਰਤੀ ਐਨਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸਦੀ ਰਕਮ ਸਮੇਤ ਇਹ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ: ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਰੀਰ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਸਰਕਾਰੀ ਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕਸੀਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਧੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(24.) II ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਏਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਐਨਸਨ ਅਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅੜਿੱਕਾ ਬਣੇਗਾ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਪੱਤਰ ਨਿੱਦਾ ਦਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਖੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਧੀਲ) ਨਿਯਮ 1952 ਵਿੱਚ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਖਰਚਿਆ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(25.) ਖਟੀਸਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਾਰੀ ਖੋਸ਼ਰਾਹੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਾਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਿੱਓ ਮੱਲ ਐਂਡ ਮੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਸਟੇਟ ਆਫ ਦਿੱਲੀ ਏਕਾਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 65 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਟੀਸਨਰ ਦੀ ਐਨਸਨ ਘਟਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗਈ ਖਾਵਰਡ ਰਮਿਸਨ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਈ ਖਾਵਰਡ ਰਮਿਸਨ ਦੁਆਰਾ ਖਟੀਸਨਰ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਖਟੀਸਨਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਰਮਿਸਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਟੀਸਨਰਤਾ ਦੀ ਖਿੱਓ ਖਿੱਓ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿੱਚ ਖਟੀਸਨਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਐਨਸਨ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਖੱਬਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਮਲੋਦੂ ਬਨਾਮ ਜਿਲ੍ਹਾ ਟਰੈਫਿਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, NE Rly ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਟਿਗਰ , ਏ.ਐ.ਐ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 992. ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਉੱਚ-ਖਾਵਰਡ ਰਮਿਸਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਖਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੇ ਮਾਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਖਰਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਖਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖਟੀਸਨਰ ਦੀ ਖੋਸ਼ਰਾਹੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਫੁਰਵਾਂ ਹੋਣਾ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਖਟੀਸਨਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਐਨਸਨ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਡੇ ਮਾਗਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(26.) ਭੈੜੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਖੋਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਲੇਖਾ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮਾਈਫਨ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਖੋਸ਼ਰਾਹੀ ਖੋਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਹਾਸ਼੍ਰੀ . ਖਰਤਾਧ ਸਿੰਘ ਕੌਰੋ ਨੇ ਨਿਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਖਟੀਸਨਰਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣਯੋਗ ਮਾਧਾਰਨ ਐਨਸਨ ਦੀ ਕਰਮ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ, ਸਿੱਖਿਆ ਮਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲੇ ਮਾਡੇ ਇਕਾਦੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਵੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਾਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇਖਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਖਟੀਸਨ ਵਿੱਚ, ਗਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮਾਲਾ ਫਿਡਮ ਦੀ ਅਖੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੋਸ਼ਾ 21 ਕਲਾਜ਼ (v) ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: --

" ਆਰਡਰ ਖਰਚਮਿਤ ਤੋਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ, ਬਦਲਾਖੋਰੀ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਗਰੀ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਾ-ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮਾਗਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(27.) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਮੋਰੀ ਗਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਜੁੜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਮੋਭਾਗ ਗਾਏ ਮਹਿਤਾ (1965 ਦਾ ਸੀ ਡਬਲਯੂ 723) ਰਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੰਮਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੋਰੀ . ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਭਾਗ ਗਾਏ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ 1-9-1939 ਨੂੰ ਖੰਜਾਬ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਆਰਜ਼ੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਤਮੱਲੀਬਖਸ਼ ਮੋਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ 1-9-1946 ਨੂੰ PSE ਕਲਾਸ 2 ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 1-9-1949 ਨੂੰ PSE ਜਮਾਤ I ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦੁਬਾਰਾ 1-9-1951 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ P. SE ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ 1-9-1956 ਤੋਂ PSE ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੇ ਗਰੇਡ ਵਿੱਚ ਮੋਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 625-40-1025/ 50-1275. ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ 'ਤੇ ਕੁਸਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੁਪਏ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ। 525 ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੁਪਏ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ। 685. ਇਹ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੋਵਾਵਾਂ ਦੇ ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਤਮੱਲੀਬਖਸ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਮੋਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 12-3-1959 ਤੋਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਚੋਣ ਅਗੂਦਾ ਪੁਰਾਪਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੋਵਾ ਦੇ ਹਿੱਟ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਦੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀਆਂ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪਟੀਆਂ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਵਾਧੇ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰਮੁਦਾ ਤਨਖਾਹਾਂ ਖਿੱਚੀਆਂ। ਉਸਨੇ 12-12-1960 ਨੂੰ ਮੋਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 190 ਪੁਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਅਤੇ ਰੁ . 6,158 ਮੈਂ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗਰੈਚੁਟੀ ਵਜੋਂ। ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਅਗਾਊਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 4-7-1964 ਨੂੰ ਖੰਜਾਬ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ। ਨਿਯਮ 5.7 ਅਤੇ 6.4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਮਵਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 15 ਪੁਰਤੀਸਤ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ 179. 65 ਪੁਰਤੀ ਮਹੀਨਾ।

(29.) ਵਾਧਮੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੋਭਾਗ ਗਾਏ ਮਹਿਤਾ ਨੂੰ 19-6-1949 ਨੂੰ ਐਮ.ਡੀ.ਓ. ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਧਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਖੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ 2-9-1951 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 1-9-1956 ਤੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 12-3-1959 ਤੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 12-3-1960 ਨੂੰ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਮਕੈਲ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧਾ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਵਾਧਮੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਰਮ, ਖੰਡ. I, ਭਾਗ II। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੁਰਮੰਮਾ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਮੋਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ

ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ PSE ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਕੁਝ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮੋਰਚਿਆਂ 'ਤੇ PSE ਕਲਾਸ II ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ PAC ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਪੁਰਤੀਕੂਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੇ ਬਰਾਇਆ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਜੋਂ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਖੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਰਸਨ 4, ਐਨਸਨ ਐਕਟ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਕਲੋਤੀ ਜੱਜ ਹੈ, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਜਵਾਬ ਮਿਤੀ 5-11-1965 ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 18-3-1966 ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ.

(30.) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੋਰਚਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਐਨਸਨ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਮੋਰਚੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਮੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਐਨਸਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੋਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਦਬੰਦ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਮੋਰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁਝ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੋਰਚਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਖੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਮੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕਰਮ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਸਬੰਧਤ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਦੇ ਮੋਰਚੇ ਦਾ ਹੱਦਬੰਦ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕੋਈ ਨੂੰ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਕਾਰ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕੋਈ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਕਾਰ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੀ ਕਰਮ, ਇਹ ਖਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਪਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਪੁਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਨ

ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਮਥੱਸਟ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ, ਅਣਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਖਣੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਹੈ: ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ, ਅਤੇ ਐਨਸਨ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ। ਸਬੰਧਤ ਐਨਸਨਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਆਖਣੇ ਪੱਖ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਇਦ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(31.) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(32.) ਮੈਂ ਇਹ ਮਥੱਸਟ ਕਰ ਸਕਦਾ/ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਰਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 9. 1 ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਐਨਸਨ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਪਹਿਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਖੱਟ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਕੋਰੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(33.) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਜੀਬ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ

ਦੁਆ ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤੱਥ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਖੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 247 ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

(35.) ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਕੂਲਜ਼, ਖੰਡ II, 1960 ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 6. 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਐਨਸਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨੋਟਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਨਿਯਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“6.4(a) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੂਰੀ ਐਨਸਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਖੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(ਬੀ) ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਖੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਤੋਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਨਸਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਖਰੀ ਨੂੰ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।”

ਨਰਸਿਮਹਾਚਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂਤਰ ਨਿਯਮ ਮੈਜੂਰ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ

302 ਮੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਲੇਖ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਉਹ ਲੇਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੇਵਾ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਨਸਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੂਰੀ ਐਨਸਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੈਸੂਰ, ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 302 ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਖੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ II ਦੇ ਨਿਯਮ 6.4(ਬੀ) ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਸੂਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 302 ਦਾ ਨੋਟ ਨਿਯਮ 6.4(ਏ) ਹੈ। ਖੰਜਾਬ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸੇਧ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਮੈਸੂਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 302 ਵਿੱਚ ਸਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰੀ ਐਨਸਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 6.4 (ਏ) ਵਿੱਚ ਖੰਜਾਬ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਰਾਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਪੁਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਸੂਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਅਤੇ ਖੰਜਾਬ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਵਰਤਿਆ ਸਬਦ 'ਭੇਦ' ਹੈ ਜਾਂ 'ਪੁਰਵਾਨਿਤ'। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਧਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਵਾਨਿਤ ਸੇਵਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸੇਵਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂਰੀ ਐਨਸਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦੀ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਸੂਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 302 ਖੰਜਾਬ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6.4 ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਨਰਸਿਮਹਾਚਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਹੋਏ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਠਾਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਹੱਦਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਛੁੱਟੀ ਭੱਤੇ, ਉਸ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਐਨਸਨ ਦਾ 50 ਪੁਰਤੀਸਤ ਉਸ ਵੱਲ ਐਡਜਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਖਾਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। 5,215 ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਮੈਸੂਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖੰਜਾਬ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਥੇ ਦੁਰਵਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ:-

“ਕਿ ਸੁਰੀ ਐੱਮ. ਨਰਸਿਮਹਾਚਰ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਸੂਰ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 302 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ

ਘਟਾਈ ਗਈ ਐਨਸਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤੀਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੱਦਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੰਦਿਆਨ ਦੇ ਆਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਖਟੀਸਨ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੀਤੇ ਗੁਰਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਰੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥਰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਰਬੂਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ-

“ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਕੇ ਤਿਹਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਦਬੰਦ ਆਵੈਯ ਮੀ ਰਿਉਰਿ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ ਉਸ ਨੂੰ 30 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੀ।

ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ, ਮਿਤੀ 30 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਮੀ। ਮੈਸੂਰ- ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਟੀਸਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੁਖਰੀਮ ਕੋਰਟ 'ਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਆਇਆ। ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰੀ ਰਮਚਾਰੀ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸਦੀ ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਕੇ ਤਿਹਾਈ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਗੁਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਰਿਉਰਿ ਯਾਰਾ 311(2) ਦੇ ਉਥਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਖਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਐਨਸਨ ਵਿੱਚ ਕਟੋਤੀ ਕਟੋਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੀ। ਕੋਰ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਮੈਸੂਰ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 302 ਦੇ ਮੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਖਾਲਣਾ ਰੀਤੀ: -

“ਉਹ ਲੇਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੇਵਾ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਮੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਨਸਨ ਮਨਚੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਧਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹਰਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਟੋਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੂਰੀ

ਐਨਸਨ ਸਵੀਕਾਰ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਰੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਕੇ ਤਿਹਾਈ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਐਨਸਨ ਵਿੱਚ ਕਟੋਤੀ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਐਨਸਨ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਰੀਤੀ ਹੈ।

ਬਿਨਾਂ ਸੱਕ, ਮੈਸੂਰ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਖੋਲ੍ਹ ਰੀਤੀ ਗਈ ਮੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਕੇ ਤਿਹਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਰਮ ਆਵੈਯ ਮੀ ਰਿਉਰਿ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਮੀ, ਸੁਖਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁੜ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਮੀ, ਖਰ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਰਬੂਤਾ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਥਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਨਸਨ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਯੂਰੀ ਜਾਂਚ ਰੀਤੀ ਗਈ ਮੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਹਰ ਮੀ. ਰਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਰਾ, ਖਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸਿਥਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਸੂਰ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 302 ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸਿਨਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਨਸਨ ਨੂੰ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਖੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ 6.4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਰਸਿਮਹਾਚਰ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਖੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਿਸਟਰ ਕੇ.ਆਰ. ਏਰੀ ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 504 ਆਫ 1964 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਦੀ ਖਰਬਾਨਗੀ ਵਾਲੇ ਉੱਚ-ਘਾਵਰ ਰਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਟਿੱਖਣੀ ਰੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਘੱਗਰ ਸਾਈਫਨ ਨੁਕਸਾਨ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਾਈਫਨ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਸੱਤ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਆਰ. ਐੱਸੀ, ਰਾਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ। ਕੇਂਦਰੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਿਜ਼ਾਈਨ) ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਉੱਚ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਆਰ. ਏਰੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਨਸਨ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਖਹਿਲਾਂ ਰਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਖੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਖਰ ਜੇ ਮੈਂ ਨਰਸਿਮਹਾਚਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਧੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਨਸਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮ 6.4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਸਰਤੇ ਸੇਵਾ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਾ ਖਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਖਰਵਾਨਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਮਾਥ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਖਣੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ। 1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ: 723 ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਭਾਗ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਰਾਏ ਮਹਿਤਾ ਮਿਸਟਰ ਕੇ.ਆਰ. ਏਰੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 1939 ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਕਰਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1945 ਤੱਕ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1949 ਵਿੱਚ, ਰਾਜਕਾਰੀ ਰਾਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਮੌਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਖੰਜਾਬ ਖਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਰਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਸਬ-ਡੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਧਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1958 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੀ. ਉਸ ਦੇ ਖੰਜ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿੱਤੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਲਈ ਲੋਕ ਲੇਖਾ

ਰਮੇਟੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਖਿੱਚੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਆਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਗਾਏ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਗੁਰਮ ਜਾਰੀ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ-ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ।

ਨਰਸਿਮਹਾਚਾਰ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ, ਦੁਆ ਜੇ, ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ।

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਟੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰਬੂ, ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਦੁਆ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੁਰਬੂ, ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। L ਦੁਆ ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੈ।

ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗੁਰਮ

ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ- ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਣਗੋਲੇ ਗੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Raj Rani